

18.01.2013

KAYIKI Basın Açıklaması

“Yas Tutmak Yeterli Değil!”

13 Ocak 2013 Pazar günü Sakız Adası'nın güney sahillerinde 3 ceset bulundu. Bu cesetler Avrupa sınırlarını aşmaya çalışan mültecilere/göçmenlere aitti. Sadece bir ay önce, 15 Aralık 2012'de Türkiye'den Yunanistan'a doğru yol alan başka bir mülteci/göçmen botu Midilli Adası yakınlarında alabora oldu. Kadınların ve çocukların da dahil olduğu yirmisekiz kişi bu kaza sonucunda trajik bir şekilde boğularak can verdi. 6 Eylül 2012'de de altmışüç mülteci İzmir yakınlarında gemilerinin batması sonucu hayatlarını kaybetti. Hayatını kaybedenlerin yarısından fazlası çocuktü.

Bu mülteciler ve göçmenler, Avrupa'da bulacaklarını umdukları güvenlik ve insan onuruna yakışır bir yaşam için yola çıkmışlardı. İronik bir biçimde, Avrupa Birliğı 2012'de Nobel Barış Ödülüne layık görüldü. Oysa, aynı Avrupa Birliğı, uyguladığı politikalar vasıtasıyla her gün Avrupa'nın deniz sınırlarında meydana gelen kazalar karşısında sessiz kalıyor, gözlerini yumuyor. Dahası, bu ölüm kalım 'oyununda', sınırlarını adeta sürgüleyerek, giderek sertleşen caydırıcı önlemler olarak üstlendiğı kilit rol ile Avrupa Birliğı aktif bir şekilde göçmenlerin ölüm riskini arttıran politikalara ağırlık veriyor.

Yunanistan'ın içinde bulunduğı ekonomik kriz ile beraber neo-faşist düşünceler ve söylemler halk genelinde şaşkırtıcı derecede yaygınlaşırken ve acımasız ırkçı saldırılar artış gösterirken, hükümet son yıllarda benzeri görülmemiş sertlikte bir göç politikası uyguluyor. Baskın doktrin, caydırıcılık: toplu tutuklamalar; göçmenlerin ve mültecilerin devasa kamplarında insanlık dışı koşullarda 18 aya kadar varan süreler ile tutulmaları; artan sınır dışı ve gerikabul uygulamaları; artan 'gönüllü geri dönüşler'; iltica sistemine veya diğerkoruma mekanizmalara erişimin olmaması; refakatsiz çocuklar gibi hassas gruplara koruma ve sosyal yardım sağlanmaması en endişe veren uygulamalar arasında yer alıyor. Öte yandan da, çok sayıda insanla doldurulmuş botları her akşam Türkiye sahillerine geri püskürten resmi makamlar gayri resmi iadeler ile meşguller. Yetkililer kamuoyu önünde bunu 'caydırıcı faaliyetler' olarak nitelendiriyorlar. Bu operasyonlar askeri birlikler, sahil güvenlik ve Frontex işbirliğı ile gerçekleştiriliyor. Bu şekilde, hamile kadınlar, çocuklar ve savaşıardan kaçıp canları pahasına bu riskli yolculuklara çıkan insanların bulunduğı ve gecenin karanlığında hareket etmeye çalışan küçük göçmen/mülteci botlarının kaza yapma riskini bile bile arttırıyorlar.

Ege'nin diğerkayasında Türkiye'de ise, Suriye ve diğerkülkelerden gelen mültecilerin sayısının artması ile Türk iltica sistemindeki eksiklikler daha da belirgin hale geldi. Türkiye'nin 1951 Cenevre Mültecilerin Hukukü Statüsüne İlişkin BM Sözleşmesi'ne koyduğı 'coğrafi sınırlama'yı uygulamaya devam etmesinden dolayı, Avrupa dışından gelen mültecilerin Türkiye'de kalıcı bir çözüm bulmasının mümkün olmaması; idari gözetim merkezlerinden iltica sistemine erişimde yaşanan zorluklar; mültecilik nedenleri

olanların iltica sistemine erişimini sağlamak yerine Türkiye’den çıkışlarını çanak tutan resmi uygulamalar, ‘gönüllü geri dönüşler’ ve sınır dışı uygulamaları; iltica prosedürü içindekilerin anlamlı bir destek olmaksızın haklarında verilecek kararları ve başka bir ülkeye yerleştirilmelerini yıllarca beklemelerine yol açan gittikçe uzayan iltica prosedürü; BMMYK’ya kayıt olmak için neredeyse 3 yıl sonraya verilen randevular, standart uygulamaların olmaması gibi sorunlar mültecilerin ve belgesiz göçmenlerin kırılğanlıklarına, korunmasız kalmalarına katkıda bulunuyor ve onları Ege Denizi’nin dalgalarına veya Meriç Nehri’nin güçlü akıntılarına rağmen Yunanistan ve daha ileriye gitmek için şanslarını denemeye zorluyor.

Bu trajediler, sınırların askerileşmesi ve ‘Avrupa kalesini göçmen istilasından koruma’ düşüncesinin ilk belirgin sonuçlarıdır.

Biz, Yunanistan’dan ve Türkiye’den aktivistler olarak ve iltica/göç alanında bilgi alışverişi yapan ve mülteci/göçmenlere destek olan “KAYIKI” topluluğunun üyeleri olarak, bu kadar çok kişinin Ege Denizi’nde yaşanan bu trajik kazalarda hayatlarını kaybetmelerinden çok büyük üzüntü duyuyoruz.

Avrupa Birliği’ne, Türkiye ve Avrupa hükümetlerine, kamuoyuna ve sivil topluma göçmenlere karşı açılan bu savaşa son verilmesi ve sığınma arayan insanlar için hak temelli, güvenli bir ortam inşa edilmesi için çağrıda bulunuyoruz. Sadece yas tutmak yeterli değil, mücadeleye ve harekete devam etmeliyiz. En zayıfların hakları sadece hukuki metinlerde ve teoride kalmamalı, daha iyi bir dünya için verdiğimiz günlük mücadelenin bir parçası haline gelmeli. Bu haklar için mücadeleye devam edeceğiz ve herkesi bu mücadeleye katılmaya davet ediyoruz.

KAYIKI

<http://www.kayiki.org/>

2008 yılının Ağustos ayında Türkiye, Yunanistan Avusturya ve Almanya’dan bu konuda çalışan akademisyen, aktivist ve sanatçılar Sakız (Chios) ve Dikili’de bir dizi toplantı yaptılar. Grup daha sonra kendini ‘Kayiki’ olarak adlandırdı.

Bu toplantıların ana konusu, çok tehlikeli bir yolculuk sonucu hemen her gün Türkiye’den Yunanistan’a genellikle Ege Denizi üzerinden geçmeye çalışan mültecilerin yaşam koşullarını bir parça olsun düzeltmenin yollarını aramak ve bu “umut yolculukları” sırasında meydana gelen ölümlere karşı bir ses yükseltmekti.

Kayiki grubu, bu toplantılar sonucunda, her iki ülkenin sivil toplumları arasındaki iletişimi arttırmak, mültecileri ve başlarına gelen hak ihlallerini daha sağlıklı takip ederek önlemler almak ve bir bilinçlendirme kampanyası gerçekleştirmek gibi somut kararlar aldı.

İrtibat:

Pırıl Erçoban 0090 549 483 54 22 (Türkiye)

Efi Latsoudi 0030 6976234668 (Yunanistan)